

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La Mare de Déu d'agost

Enmig de l'estiu, el 15 d'agost, s'escau la solemnitat de l'Assumpció de Maria, una festa profundament arrelada a la tradició popular en què moltes poblacions de Catalunya celebren la festa major.

Maria és el nom de la Mare del Fill de Déu. És un nom molt freqüent a casa nostra, com a expressió de la devoció mariana i de les moltes ermites que estan dedicades a la Mare de Déu amb diverses advocacions. Abans de morir, Jesús, penjat a la creu, ens va regalar a tots santa Maria com a Mare.

L'Assumpció de Maria al cel és un dogma que va proclamar el papa Pius XII l'any 1950. Aquesta veritat de fe va ser recollida pel Concili Vaticà II, que expressa així la fe de l'Església: «La Verge Immaculada que havia estat preservada de qualsevol taca de pecat original, acabat el curs de la seva vida terrenal, va ser emportada en cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers, perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill, Senyor dels senyors i vencedor del pecat i de la mort» (*Lumen Gentium*, 59).

La festa de l'Assumpció de Santa Maria proporciona als cristians una ocasió molt propícia per reflexionar sobre el futur de la nostra existència, en el més enllà, en el cel nou i la terra nova de què parla la revelació. Allà, després de la mort i purificat de tota culpa, l'home trobarà la seva glorificació definitiva en Déu.

Maria, amb el seu amor matern, té cura dels seus fills que encara peregrinen i es troben en perills i angoixes, fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada. La Mare de Jesús, glorificada en cos i ànima al cel, és una imatge i un començament de l'Església que ha d'arribar a la plenitud en la glòria futura. Per això, Maria és un signe d'esperança ferma i de consol per al poble de Déu en marxa, fins que arribi el dia del Senyor.

El *Catecisme de l'Església Catòlica* exposa tot això bellament amb aquestes paraules: «La Santíssima Verge Maria, acabat el curs de la seva vida terrenal, va ser enduta a la glòria del cel en cos i ànima. Allí ja participa en la glòria de la Resurrecció del seu Fill, anticipant la resurrecció de tots els membres del seu cos» (cf. *CEC*, 966).

Benvolguts germans, Déu ens espera i en Ell trobarem la bondat de la Mare, els nostres familiars i amics, l'amor etern, la vida eterna i plena. Déu ens espera: aquesta és la nostra alegria i la gran esperança que neix justament d'aquesta festa. Maria, ja assumpta al cel, s'ha avançat a tots nosaltres, però no ens deixa orfes sinó que vetlla per tots i per cada un de nosaltres.

ENTREVISTA

El Panikkar teòleg

IGNASI MORETA

Raimon Panikkar va ser un cristià atípic. Fill de mare catalana i cristiana i de pare indi i hindú, amb 35 anys va viatjar a l'Índia per primer cop i va tornar «transformat». Es va confessar hindú i budista, però va remarcar que ho feia «sense haver deixat mai de ser cristià». Enguany se celebra l'Any Raimon Panikkar, en commemoració del centenari del seu naixement. Ignasi Moreta és comissari de l'Any Panikkar per encàrrec de la Generalitat de Catalunya.

Què va representar Panikkar des del punt de vista de la teologia?

Panikkar, inicialment, té una teologia molt influïda per l'escolàstica. De fet, sempre va estar molt marcat per la filosofia medieval. La seva proposta teològica passa per dessemititzar i deshel·lenitzar el cristianisme, com ell mateix va dir en una ocasió a Pau VI.

En què consisteix la teologia de les religions propugnada per ell?

Distingeix entre *religió* en singular i *religions* en plural. La *religió* en singular és l'obertura al misteri de la vida. Cadascuna de les *religions* en plural no és més que una encarnació cultural, condicionada, concreta, d'aquesta obertura existencial. El que fa Panikkar és alertar les religions del perill d'identificar-se amb la religió: cap de les religions no pot pretendre que monopolitza la religió.

Per què va ser un prevere diferent?

Panikkar no pot ser entès exclusivament en el marc de la tradició cristiana. Ell sempre remarcava que era sacerdot catòlic, però no un funcionari del Vaticà. De fet, ja des de l'ordenació l'any 1946 insistia que era sacerdot segons l'orde de Melquisedec, recordant que segons el Gènesi Melquisedec és el sacerdot pagà que beneeix Abraham. Això vol dir que el pare de la fe i un sacerdot pagà es reconeixen mútuament i que, per tant, el sacerdot cristià, hereu del sacerdot jueu, ho és també d'un sacerdot anterior al judaisme.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Viure la fe, viure la festa

La família passa les vacances al poble de l'avi, a la casa on va néixer. Vila de poques cases; a l'estiu, quasi totes obertes i amb vida. A l'hivern, tot esdevé silenciós. L'església parroquial, al bell mig de les cases, està sempre neta i endreçada. Una família se'n fa càrrec i l'obre als esporàdics visitants. Ja ho feien els pares. Ara, de tant en tant, se sent cridòria infantil a la rectoria. El mossèn l'ha habilitat per fer-hi el casal d'estiu. Dos universitaris i una estudiant de batxillerat, els tres amb les arrels familiars al poble, fan de monitors d'una quinzena d'infants. El casal obre cada matí laborable des de les nou fins a la una. Dura dues setmanes i l'activitat forta és l'excursió dels dimecres. Avui els infants han sortit una mica esverats. A l'hora de dinar han explicat que, segons els han dit els monitors, el diumenge vinent se celebra el romiatge a l'ermita. Hi aniran de tots els pobles de la contrada a celebrar la festa de la Mare de Déu. Després de la missa hi haurà sardanes i jocs per als infants i, en acabat, dinar al bosquet veí. Exposit el programa, la pregunta és inevitable: Pares, nosaltres també hi anirem, oi?

Aquestes activitats populars són expressió de fe i de la seva celebració. Alhora estimulen la pregària, arrelen vivències en el cor, generen comunitat cristiana i són, també, riquesa cultural del Poble de Déu que es manifesta en l'acció, el cant, la música, la festa... que esdevenen, alhora, amarant tota la vida, aportació al diàleg cultural social en què es retroben els ciutadans en la seva diversitat de condició social, religiosa, econòmica, política, cultural..., diàleg que agermana i en què cadascú és convidat a ser-hi i a fer-hi la seva aportació. Els cristians hi tenim el nostre lloc. Ens hi hem de fer presents, plens de l'esperit del Senyor. «Que puguin alegrar-se i fer-te festa tots els qui et cerquen; que els qui estimen la teva obra salvadora diguin sempre: "Déu és gran!"» (Sl 70,5).

La família esmentada no va faltar a l'aplec. A la missa, durant la pregària dels fidels, l'àvia pregava a la Mare de Déu, patrona de l'indret: «Maria, mare de Jesús i mare de tots, per tots us prego, sobretot pels més petits. Que arrelli en els seus cors l'amor a Jesús i el desig de seguir-lo i de portar-lo a tothom. Vetlla per la nostra família i per les de tots els qui ens hem aplegat aquí.»

HECHOS DE VIDA

Joven africano salva a un niño en París

Hace unas semanas, todas las televisiones del mundo dieron unas imágenes de un joven africano, de 22 años, Mamoudu Gassama, inmigrante de Mali en París. Escaló por el exterior del edificio hasta el cuarto piso.

Lo hizo tan rápido como si fuera un hombre araña. Llegó en unos 36 segundos donde estaba un niño, de unos 2-3 años, agarrado, colgado por la parte exterior de la barandilla del balcón que daba hacia el vacío de la calle a punto de precipitarse sobre el asfalto.

Había personas que miraban expectantes y acongojadas. El joven inmigrante cogió al niño por el brazo, lo levantó y lo dejó caer en el interior del balcón...

Se le llamó *ángel de la guarda*. Había salvado la vida de un niño y devolvía la felicidad a unos padres, familiares y amigos... No olvidemos que *ángel* significa *enviado*.

El presidente francés Macron, que estudió con los jesuitas, le impuso la **Medalla de la Valentía**, le otorgó la **nacionalidad francesa** y le ofreció un puesto de **trabajo** en el cuerpo de **bomberos de París**.

P. Claudel: «No hay más que una cosa necesaria: las personas a las que somos necesarios.»

Mn. Josep M. Alimbau Argila
Medalla de Plata del Instituto de Teología Espiritual por sus más de 50 años en el *Full Dominical* y en Ràdio Barcelona (SER)

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ez 1,2-5.24-2,1a / Sl 148 / Mt 17,22-27]. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats mrs. Sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr. Beat Josep Tàpies i companys, prev. mr., del bisbat d'Urgell. Màrtirs clarencians de Barbastre (1936).

14. ■ Dimarts [Ez 2,8-3,4 / Sl 118 / Mt 18,1-5.10.12-14]. Sant Maximilià-Maria Kolbe (1894-1941), prevere franciscà conventual i mr. a Auschwitz. Sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Dimecres [Ap 11,19a; 12,1.3-6a.10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. Assumpció de la Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Dijous [Ez 12,1-12 / Sl 77 / Mt 18,21-19,1]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).

17. ■ Divendres [Ez 16,1-15.60.63 / Sl: Is 12 / Mt 19,3-12]. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dissabte [Ez 18,1-10.13b.30-32 / Sl 50 / Mt 19,13-15]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Diumenge vinent, XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Pr 9,1-6 / Sl 33 / Ef 5,15-20 / Jn 6,51-58]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes. Sant Magí (s. III), mr., ermità a Bru-faganya (Conca de Barberà). Sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,4-8)

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares». Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí.

Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja». Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànitr d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer». Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plecats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,30-5,2)

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare. Viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com a víctima d'olor agradable.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 6,41-51)

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?». Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el que ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dona la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.»

Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,4-8)

En aquellos días, Elías anduvo por el desierto una jornada de camino, hasta que, sentándose bajo una retama, imploró la muerte diciendo: «¡Ya es demasiado, Señor! ¡Toma mi vida, pues no soy mejor que mis padres!». Se recostó y quedó dormido bajo la retama, pero un ángel lo tocó y dijo: «Levántate y come». Miró alrededor y a su cabecera había una torta cocida sobre piedras calientes y un jarro de agua. Comió, bebió y volvió a recostarse. El ángel del Señor volvió po segunda vez, lo tocó de nuevo y le dijo: «Levántate y come, pues el camino que te queda es muy largo». Elías se levantó, comió y bebió y, con la fuerza de aquella comida, caminó cuarenta días y cuarenta noches hasta el Horeb, el monte de Dios.

Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invocó al Señor, / él lo escuchó y lo salvó de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a quienes lo temen y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,30-5,2)

Hermanos: No entristezcáis al Espíritu Santo de Dios con que él os ha sellado para el día de la liberación final. Desterrad de vosotros la amargura, la ira, los enfados e insultos y toda maldad.

Sed buenos, comprensivos, perdonándoos unos a otros como Dios os perdonó en Cristo.

Sed imitadores de Dios, como hijos queridos, y vivid en el amor como Cristo os amó y se entregó por nosotros a Dios como oblación y víctima de suave olor.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 6,41-51)

En aquel tiempo, los judíos murmuraban de Jesús porque había dicho: «Yo soy el pan bajado del cielo», y decían: «No es éste Jesús, el hijo de José? ¿No conocemos a su padre y a su madre? ¿Cómo dice ahora que ha bajado del cielo?».

Jesús tomó la palabra y les dijo: «No criticéis. Nadie puede venir a mí, si no lo atrae el Padre que me ha enviado. Y yo lo resucitaré el último día. Está escrito en los profetas: “Serán todos discípulos de Dios”. Todo el que escucha al Padre y aprende, viene a mí. No es que alguien haya visto al Padre, a no ser el que está junto a Dios: ése ha visto al Padre. En verdad, en verdad os digo: el que cree tiene vida eterna. Yo soy el pan de la vida. Vuestros padres comieron en el desierto el maná y murieron; éste es el pan que baja del cielo, para que el hombre coma de él y no muera. Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo.»

Prou, Senyor. No puc més!

P. JAUME SIDERA, claretia

De vegades ens sentim com Elies: «Ja n'hi ha prou, Senyor. No puc més!» ¡Quina pregària tan bonica quan surt de l'ànima! Ens la podem fer nostra. Escoltem també la resposta del Senyor: «Molt bé! I ara què? Au, aixeca't i menja que encara et queda un llarg camí...»

Avui Jesús, ens brinda un bon àpat: Ell mateix se'ns ofereix com a aliment per al camí, com a viàtic, nom d'on prové el mot viatge. Un nodriment que ens garanteix una vida *per sempre*: sempre vol dir ahir, avui i el futur. L'Eucaristia és una llavor de resurrecció, de vida plena i sense límits, perquè és participar, ja ara!, de la mateixa vida de Déu.

Els oients no s'ho acabaven de creure. «Aquest? Pla el coneixem i en coneixem també el pare i la mare. Res de baixar del cel. És com nosaltres, un qualsevol.»

Jesús no dona cap raó convincent. Si sintonitzem amb el Pare, sintonitzarem amb Jesús, Pa de Vida.

Per sintonitzar-hi, sant Pau ens dona uns consells. No entristim l'Esperit Sant amb el nostre mal humor i crits, amb què entristem els germans. El farem content si som bondadosos i compassius, si ens perdonem com el Pare Déu perdona. Som fills. Imitem el Pare. Com? El Pare és Amor. Mostrem que som fills del qui és AMOR estimant com Ell. Estimar és donar-se un mateix en cada cosa que fem, diem o mirem... Jesús no ens dona coses: en l'Eucaristia se'ns dona Ell mateix. Se'ns dona com a nodriment de Vida eterna. Cada vegada que ens donem com Ell, fem el seu memorial, fem realitat allò que Ell fa quan celebrem l'Eucaristia.

Després del que hem sentit a l'Evangelí, paladegem i assaborim les paraules del salm: «Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.»

AGENDA

Actes

Festa de l'Assumpta 2018

Per commemorar les festes de l'Assumpció de la Verge d'agost, la basílica de la Puríssima Concepció de Barcelona (c/ Aragó, 299) organitzarà un seguit de celebracions:

• **Dimarts, 14 d'agost.** Col·locació al mig de la basílica de la imatge de talla de la Mare de Déu adormida en un llit artístic, bellament adornat amb imatges d'àngels i flors. A les 17.30 h, celebració comunitària de la penitència com a preparació a la festa de l'Assumpció i per guanyar la indulgència plenària els qui visitin la basílica el dia de la festa.

• **Dimecres, 15 d'agost.** Solemnitat de la Mare de Déu Assumpta. Qui visiti aquest dia la basílica podrà guanyar la indulgència plenària amb les degudes condicions (confessió, eucaristia i pregària pel Papa).

—A les 11.30 h, ofici cantat. Predicarà el Rvd. Dr. Joan Carles Montserrat Pulido, vicari episcopal de Terrassa.

—*Misses de Lourdes* de Jean-Paul Lécot. Hi intervindrà el cor de música sacra de la Concepció amb música a l'orgue per Lorién Santana. Després de l'ofici es beneiran les flors aromàtiques i plantes medicinals, recordant que Maria no ha experimentat la corrupció del sepulcre en la seva gloriosa assumpció. També es repartirà l'aigua beneïda, símbol també de Maria que ens dona l'autèntic manantial de la Vida que és el seu Fill, Jesús.

—A les 19 h, processó pel claustre. Portaran el baluard de la Mare de Déu adormida les religioses de l'Eixample.

• **Dijous, 16 d'agost.** A les 19 h, missa pels sacerdots i fidels difunts de la parròquia de la Puríssima Concepció i Assumpció de Nostra Senyora.

Recessos

Recés d'estiu al Monestir de Sant Pere. «Val més pa sec menjat en pau», resseguint el llibre dels Proverbis. Del dilluns 27 d'agost al dissabte 1 de setembre, meditació segons el mètode de la *Lectio divina*, amb la Gna. Conxa Adell. Els interessats poden adreçar-se a: conxadell@gmail.com o al t. 682 705 003.

UN ESTIU DE PEL·LÍCULA

Aprofita aquest estiu per gaudir d'algunes de les millors recomanacions del cinema espiritual. Durant l'agost, el Full Dominical proposa quatre pel·lícules per entretenir i reflexionar amb valors com: l'amistat, la superació, l'esperança, la família o la força de l'amor. Gaudeix a través dels diferents arguments i dels seus personatges.

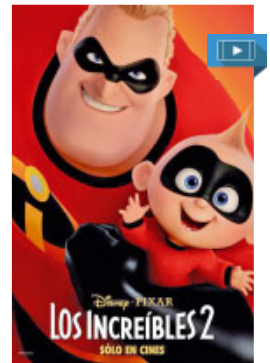
Los increíbles 2 (2018)

Director: Brad Bird / Productora: Disney Pixar / Duració: 118 min.

Torna la família de superherois i nous dolents a qui vèncer. Després de l'èxit de la primera entrega, guardonada amb l'Oscar a la **Millor Pel·lícula d'Animació 2004**, enguany continua l'aventura.

Aquest cop el paper protagonista recau en la mare, la Helen, que haurà de marxar durant uns dies per encarregar-se d'una missió com a superheroïna. Haurà d'organitzar-se amb en Bob, el pare de família, que es quedarà a casa i es farà càrrec dels nens. En aquest cas, serà un heroi enmig de la rutina, que haurà de tractar amb l'adolescència de la Violet, les entremaliadures del Dash i amb els nous poders del petit Jack-Jack.

A través de la trama es veurà la superació de cada un, davant les responsabilitats que demanen els diferents nuclis trencant amb els

tòpics. D'una banda, l'habilitat i la superació personal de la dona i, de l'altra, l'home com a cuidador de la llar. També destacarà la unió familiar com l'arma més potent per acabar amb el nou enemic, en defensa dels més dèbils. Tots cinc, pares i fills, amb l'ajuda de Frozone, veuran com és d'increïble el treball en equip.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La Asunción de María

En pleno verano, el día 15 de agosto, se celebra la solemnidad de la Asunción de María, una fiesta profundamente arraigada en la tradición popular, día en que muchas poblaciones de Cataluña celebran su fiesta mayor.

María es el nombre de la Madre del Hijo de Dios. Es un nombre muy frecuente en nuestro país, como expresión de la devoción mariana y de las muchas ermitas que están dedicadas a la Virgen con diversas advocaciones. Antes de morir, Jesús, clavado en la cruz, nos regaló a todos a santa María como Madre.

La Asunción de María al cielo es un dogma que proclamó el papa Pío XII en 1950. Esta verdad de fe fue reco-

gida por el Concilio Vaticano II, que expresa así la fe de la Iglesia: «La Virgen Inmaculada que había sido preservada de toda mancha de pecado original, terminado el curso de su vida terrenal, fue llevada en cuerpo y alma hacia la gloria del cielo y exaltada por Dios en calidad de Reina del universo, para que tuviera una más plena semejanza con su Hijo, Señor de los señores y vencedor del pecado y de la muerte» (*Lumen Gentium*, 59).

La fiesta de la Asunción de Santa María proporciona a los cristianos una ocasión muy propicia para reflexionar sobre el futuro de nuestra existencia, en el más allá, en el cielo nuevo y la tierra nueva de que habla la revela-

ción. Allí, después de la muerte y purificado de toda culpa, el hombre encontrará su glorificación definitiva en Dios.

María, con su amor materno, cuida de sus hijos, que todavía peregrinan y se hallan en peligros y angustias, hasta que sean conducidos a la patria bienaventurada. La Madre de Jesús, glorificada en cuerpo y alma en el cielo, es una imagen y un comienzo de la Iglesia que ha de llegar a la plenitud en la gloria futura. Por eso, María es un signo de esperanza firme y de consuelo para el pueblo de Dios en marcha, hasta que llegue el día del Señor.

El *Catecismo de la Iglesia Católica* expone todo esto bellamente con estas palabras: «La Santísima Virgen

María, terminado el curso de su vida terrenal, fue llevada a la gloria del cielo en cuerpo y alma. Allí ya participa en la gloria de la Resurrección de su Hijo, anticipando la resurrección de todos los miembros de su cuerpo» (Cf. *CEC*, 966).

Queridos hermanos, Dios nos espera y en Él encontraremos la bondad de la Madre, a nuestros familiares y amigos, el amor eterno, la vida eterna y plena. Dios nos espera: esta es nuestra alegría y la gran esperanza que nace justamente de esta fiesta. María, ya ascendida al cielo, se ha adelantado a todos nosotros, pero no nos deja huérfanos sino que vela por todos y por cada uno de nosotros.

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT